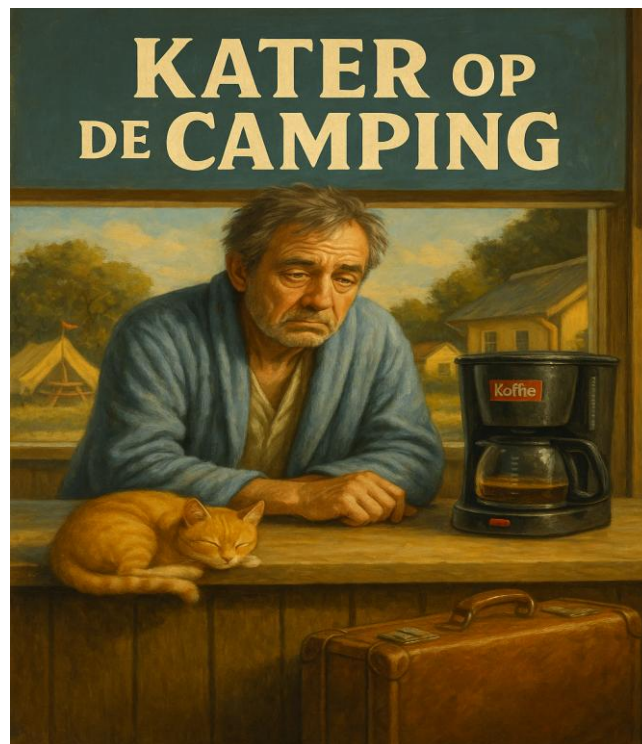

Kort avondvullende klucht / tragikomische komedie
in drie bedrijven door

M. DE LACOUR

"Een camping vol gasten, een hoofd vol spijt"

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KATER OP DE CAMPING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **M. DE LACOUR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Nol – Campinghouder (55–65) Warm, chaotisch, vermoeid maar goedhartig. Probeert zijn leven, zijn camping en zijn verleden tegelijk te redden. Droge humor en een zachte ziel.

Julia – Fysiotherapeute / Logee (35–50) Nuchter, eerlijk en zorgzaam. Brengt rust en realisme. Een subtiele emotionele tegenkracht voor Nol.

Marleen – Zus van Nol (55–65) Strak georganiseerd, controlerend, perfectionistisch. Rollator als wapen én symbool. Liefde in beton gegoten, maar diep betrokken.

Dirkje – Buurvrouw (45–60) Droogkomisch, scherp observerend en altijd aanwezig op het verkeerde juiste moment. De publieksstem van het stuk.

Mieke – Ex-partner van Nol (40–55) Intelligent, gecontroleerd, emotioneel onder spanning. Brengt orde in administratie én verleden. Scherpe dialogen, verborgen zachtheid.

Sara – Stagiaire / Observator (19–25) Slim, nieuwsgierig, analytisch. Noteert alles alsof het een boek wordt. De jonge, frisse spiegel van de groep.

Lotte – Dochter van Karin (20–30) Gevoelig, eerlijk, op zoek naar afsluiting. Emotionele kern van de “koffer”-lijn. Haar groei is een van de centrale draden.

Linda – Zus van Lotte (25–30) Kalm, stabiel en warm. Een bemiddelaar die ballast en balans biedt. Helpt de waarheid zonder oordeel boven tafel te krijgen.

Annemiek – Verdwaalde Campinggast (40–60) Dromerig en poëtisch. Ziet betekenis in toeval en wind. Brengt luchtigheid, warmte en onverwachte wijsheid.

Symbolisch Object: De Koffer “De stille drager van Karins verhaal”. Verbindt personages, wekt conflicten op, brengt verzoening. Meer dan decor — een rol op zichzelf.

Totaal: 9 speelrollen + 1 symbolisch “stil personage” (de koffer).

DECOR:

Woonkamer annex Receptie Camping

ACHTERWAND (achterzijde toneel)

- **Middenachter:** groot **raam** met gordijnen, uitzicht op denkbeeldig campingterrein.
 - Kan worden aangekleed met een gekleurd licht, planten, of kampeerattributen buiten.
 - Kan ook met geprojecteerde achtergrond werken bij moderne techniek.

VOORZIJDE DECOR (richting publiek)

- **Linksvoor:** zithoek met **bank + fauteuil**, klein bijzettafeltje, evt. tijdschriften, koffiekopjes.
- **Rechtsvoor:** **wachtruimte** met twee stoelen en een kapstok of folderrekje.

LINKERZIJDE (publiekslinks)

- **Keukendeur:** eenvoudige deur met eventueel een ouderwetse kalender of handdoek ernaast.
- Dichtbij: keukenkastje of servieskast zichtbaar met accessoires.

RECHTERZIJDE (publieksrechts)

- **Deur naar de overige vertrekken / slaapkamers**
 - Belangrijk voor in- en uitgangen van logees.
 - Hangt een bordje op: “Privé” of “Personeel”.

VOORZIJDRE RECHTS (middenvoor rechts)

- **Buitendeur (naast balie)** – geeft toegang tot camping (denkbeeldig buiten).
 - Veel op- en afgangen hier!
 - Vlakbij staat de **receptiebalie** met een belletje, telefoon, mappen en een sleutelrekje.

REKWISIETEN EN AANKLEDING:

- **Op de balie:** telefoon, gastenboek, flyers, campingmap, sleutelbordje ("nr. 7 kwijt").
- **Aan de muur:** ingelijste verouderde campingflyer, ANWB-keurmerk, foto van **Nol** met burgemeester.
- **Kleine planten** of bloemen, prullenbak, koffiekopjes, opvouwstoeltje, parasol tegen de muur.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 – De Telefoon en de Ochtendjas

(Decor: De receptie annex woonkamer van Camping De Rustende Kater. Een bank met een deken, een stapel kranten, een koffieapparaat dat meer zucht dan werkt, en een telefoon op de balie. Het ochtendlicht breekt aarzelend door. Buiten hoor je af en toe een meeuw.

Nol ligt op de bank met een krant over zijn gezicht. De telefoon rinkelt luid en lang. Hij beweegt niet. Pas na de derde keer grijpt hij met één hand naar de hoorn)

NOL: Ja... Receptie Camping De Rustende Kater... Nee, ik lig niet te slapen — ik doe liggende administratie.

(lui, luistert, geeuwt)

Marleen... ja... ik ook goedemorgen. Wat bedoel je, “het licht brandde tot laat”? Natuurlijk brandde er licht, het is een huis, geen grot. Nee, ik was alleen. Echt.

(pauze; hij hoort iets bewegen, kijkt om zich heen)

Wacht even... Wát—?! Wie ben jij?!

(Julia komt uit de slaapkamer. Ze draagt Nols gestreepte ochtendjas. Haar haar is nog vochtig en ze knijpt haar ogen half dicht tegen het licht)

JULIA: Goedemorgen.

NOL: Nee, niet tegen jou— eh, Marleen, wacht even! Nee, dat is niet wat het lijkt!

(luistert; beseft dat Marleen heeft opgehangen)

Nou, dat was snel gezellig.

JULIA: Sorry... ik dacht dat ik zacht liep.

NOL: Zacht? Je klonk als een gewetensvraag op pantoffels. Ik dacht dat ik alleen was. En dat dacht zij ook. Wie ben jij eigenlijk?

JULIA: Julia. En voordat je iets gekst denkt: ik kwam gisteravond aan, nat tot m'n sokken. Jij gaf me je ochtendjas en de bank. Daarna viel je in slaap.

NOL: Dus ik was hoffelijk?

JULIA: Half. Je bood thee aan, maar vond de waterkoker te ingewikkeld. Daarna filosofeerde je over eenzaamheid en viel om. Je huis ademt 'ik red me wel' en 'help' tegelijk.

NOL: Klinkt als mezelf. Ik ben beter in gastvrijheid als ik wakker ben.

JULIA: Dat is een geruststelling voor toekomstige gasten.

NOL: Blijf gerust. De zon en ik werken op dezelfde snelheid: later. En die telefoon ligt nu ook in scherven. Marleen hoorde je stem.

JULIA: Wie is dat? Je vrouw?

NOL: M'n zus. Ze combineert bezorgdheid met wantrouwen. En een ingebouwde luidspreker.

JULIA: Aha. Familie met sirene. Zal ik koffie zetten?

NOL: Probeer gerust. Dat apparaat vertrouwt niemand.

(Julia drukt op de knop; de machine pruttelt, zucht en stopt)

JULIA: Ik snap waarom. Dan drinken we lucht.

NOL: Lucht met een mok is hier het huisdrankje. Sorry van de paniek net.

JULIA: Paniek stond je goed. Het was eerlijk. En eerlijk is zeldzaam, heb ik gemerkt.

NOL: Ik kan het vaker proberen. In kleine doseringen, wegens bijwerkingen.

JULIA: Begin maar met: "Het spijt me dat je in mijn jas zit."

NOL: Het spijt me dat je in mijn jas zit. En dat hij je goed staat. Dat maakt het ingewikkeld.

JULIA: Ik leen 'm tot de deur. Ik had niet verwacht dat ik hier de nacht zou doorbrengen.

NOL: Nou... ik heb soms een zwak voor mensen die nog natter zijn dan ik.

JULIA: Dan zijn we veilig. De lucht trekt open. Een beetje.

NOL: Ja. Zelfs de hemel twijfelt hier. Ik ook, trouwens.

JULIA: Waarover?

NOL: Of ik me schaam, of dat ik gewoon weer even moet wennen aan gezelschap. Misschien allebei.

JULIA: Zolang je het toegeeft, ben je al halverwege normaal.

(er wordt geklopt)

NOL: Misschien is dat al de sirene zelf. Of de postbode met een karakterverbetering. Wat er ook gebeurt: beweeg niet, adem rustig, en zeg niets wat op humor lijkt.

(Hij opent de deur — lichtverandering naar scène 2.)

Scène 2 – De Vriendin met de Map

(Decor: De receptie annex woonkamer van Camping De Rustende Kater. Ochtendlicht wordt feller; de koffiemachine pruttelt nog één keer en sterft. Overal liggen stapeltjes papieren, een paar rommelige formulieren, een nietmachine die op springen staat. Een halflege mok met opgedroogde koffie staat op de balie.

Er wordt driemaal kort, ongeduldig geklopt. Nol schrikt zichtbaar op.)

NOL: *(tegen zichzelf)* Dat is haar. Of de belastingdienst. Allebei even vrolijk.

(Hij opent de deur. Mieke staat er — strak, gestrest, map tegen haar borst alsof ze erdoor geleefd wordt.)

MIEKE: Goedemorgen. Jij bent wakker — dat scheelt.

(Ze ziet Julia in Nols ochtendjas. Verstijft.)

...Julia?! Jij hier?

JULIA: Noodopvang. Natte kleren. Verkeerde tent. Vriendelijke eigenaar.

MIEKE: Vriendelijke eigenaar? *Hij?*

NOL: Ik vond dat ze anders onderkoeld raakte. Letterlijk.

(Mieke loopt langzaam het vertrek in, alsof elk detail haar persoonlijk beledigt.)

MIEKE: O... letterlijk. Gelukkig. Ik dacht al even dat er iets... warm was.

(Ze bekijkt Julia's ochtendjas van boven tot onder.)

Staat je goed hoor. Badstof als modekeuze. Heel... functioneel.

JULIA: Ik heb patiënten gezien met minder textiel.

MIEKE: Ja, maar dat was niet tijdens kantooruren.

(Mieke gooit haar map demonstratief op tafel. Papier waaiert licht weg.)

NOL: Dat lag al zo.

MIEKE: Nee. Niets *ligt* zo. Het wordt zo. Door jouw systeem.

JULIA: Hij heeft een systeem?

MIEKE: Ja. Het heet: hoop.

(Ze slaat de map open. Tabs in alle kleuren steken alle kanten op.)

Punt één: reserveringen op plekken die niet bestaan. Hutje zeven staat hier drie keer.

NOL: Mensen vragen er vaak naar.

MIEKE: Ja — omdat ze denken dat het bestaat.

JULIA: Hij creëert verwachtingen. Dat is toch ondernemerschap?

MIEKE: Niet als de klant vervolgens in een greppel staat.

(Ze bladert versneld, waardoor papieren eruit vallen. Julia helpt ze oprapen.)

Punt twee: betalingen. Bij drie namen staat: “Komt wel goed.”

NOL: Optimisme.

MIEKE: Optimisme is geen betaalwijze.

JULIA: *(glimlachend)* Bij Nol wel.

(Mieke kijkt even naar Nol en haar blik verzacht ongewild.)

MIEKE: Je hoeft dit niet allemaal alleen recht te houden.

NOL: En toch probeer ik het.

(Ze wil reageren, maar dan klinkt er opnieuw hard kloppen.)

JULIA: Dat klinkt niet als vakantie.

(Nol opent de deur. Lotte staat er — strak, gefocust, telefoon in haar hand.)

LOTTE: Hallo. Ik zoek meneer Nol. U zou nog iets van mijn moeder hebben.

(Stilte. De spanning in de ruimte verandert meteen. Julia en Mieke kijken tegelijk naar Nol.)

NOL: *(zacht)* Wat was... haar naam?

LOTTE: Ze zei: "Hij weet het wel."

(Mieke draait zich volledig naar Nol, argwanend, bijna kwetsbaar verontwaardigd.)

MIEKE: Wat heb je gedaan?

NOL: We helpen haar. Als we kunnen.

(Van buiten roept Marleen al.)

MARLEEN: *(off)* Ik ben er al hoor!

(Lotte kijkt ongemakkelijk om zich heen, niet gewend aan deze chaos.)

LOTTE: Is dit... een receptie?

JULIA: *(droog)* Soms. Vandaag duidelijk niet.

(Lotte kijkt even naar Nol, twijfelt en knikt langzaam.)

LOTTE: Ik kom later terug. Misschien... als het beter uitkomt.

*(Lotte knikt stram. **Ze draait zich om en verlaat de receptie. De deur valt zacht dicht achter haar.** Nol probeert iets te zeggen maar komt niet verder dan een zucht.*

Licht verschuift langzaam — overgang naar scène 3.)

Scène 3 – Dirkje, de Romance en de Rollator

DIRKJE: *(van buiten, luid en zelfverzekerd, off)* Tóch open! Ik dacht al: of een inbraak, of romantiek!

(De deur vliegt open. Dirkje stormt binnen met een bruine koffer en een halfdichte paraplu. Wind waait haar haar alle kanten op.)

Nou, wat een weer! Als dit vakantie is, ben ik de koningin van de pech. En kijk — dit ding lag midden op het pad. *Midden!* Alsof iemand dacht: "Waar zal ik mijn problemen eens parkeren? O ja — bij Nol."

(Ze zet de koffer neer met iets te veel trots.)

Er zit vast een verhaal in. Of een lijk. Of allebei. Ik laat de optie open.

NOL: Goedemorgen, Dirkje...

JULIA: Goedemorgen.

(Dirkje kijkt tussen hen in. Neemt een theatraal moment van observatie.)

DIRKJE: Aha. Romantiek. Ik zeg niks.

(korte stilte)

Behalve: gefeliciteerd.

NOL: Er valt niks te feliciteren.

DIRKJE: Dat zeggen ze allemaal vóór de verloving.

JULIA: Geen taart. Noodopvang. Natte kleren. Vriendelijke eigenaar.

DIRKJE: Ik hoor alleen maar *ja* in verschillende talen.

NOL: Dirkje... laat het.

DIRKJE: Ik laat niks. Ik observeer. *En wat ik zie, zet ik in de buurtapp.*

JULIA: Niet doen.

DIRKJE: Alleen naar mijn zus. En ze deelt het alleen met haar koor. En dat koor heeft maar vijftig leden. Dus maak je geen zorgen.

(Er klinkt een bel van buiten.)

JULIA: Verwacht je iemand?

NOL: Nee. Alleen m'n ondergang.

(De deur zwaait open. Marleen rolt binnen met rollator, handtas en een orkaan van oordeel.)

MARLEEN: Nou! Wat een onderneming om binnen te komen! Waarom doe jij de deur niet open, Nol—

(Ze ziet Julia in de ochtendjas. Verstijft compleet.)

MARLEEN: En wie... is dát?

NOL: Marleen — dit is Julia.

MARLEEN: En Julia is...?

JULIA: Fysiotherapeute.

(Dirkje fluistert naar Julia.)

DIRKJE: Zijn zus. Hou je vast.

JULIA: *(zacht)* Te laat.

(Marleen rijdt met haar rollator rond en inspecteert alles alsof het besmet is.)

MARLEEN: En wat is dit voor ochtendjasdrama? Heb jij soms koorts, Nol?

NOL: Ik had een doorweekte gast en—

MARLEEN: Het regent al járen! Dan zet je iemand toch op een stoel met een föhn?!

DIRKJE: Ja, Nol. Iedereen weet dat een goede camping drie dingen nodig heeft: wc-papier, wifi en een föhn voor natte vrouwen.

JULIA: Het was één nacht. En hij was beleefd.

MARLEEN: Beleefd?! Dat zeggen mannen altijd als ze geen idee hebben wat er net gebeurd is.

(Dirkje barst in lachen uit. Marleen kijkt haar vernietigend aan.)

DIRKJE: Sorry. Reflex.

(Marleen richt zich tot Nol.)

MARLEEN: Wat denk jij dat mensen nu zeggen?

NOL: Dat ik gastvrij ben.

MARLEEN: Dat je ontspoord bent!

(Ze zakt op een stoel. Haar rollator piept bij elke beweging.)

DIRKJE: Dat ding heeft meer mening dan jij, Marleen.

MARLEEN: Mijn rollator luistert tenminste.

(Julia loopt naar de koffiemachine.)

JULIA: Zal ik koffie zetten?

MARLEEN: Ja. Misschien brengt het me op normale toonhoogte terug.

(Julia zet de machine aan. Hij pruttelt, zucht, sterft. Weer niets.)

DIRKJE: Die machine is net als Nol: hij doet z'n best, maar vertrouwt niemand.

NOL: Dank je.

(Marleen staat op en kijkt Julia streng aan.)

MARLEEN: Ik heb nog één vraag. Wat zijn jouw bedoelingen?

JULIA: Ontdooien. En daarna vertrekken.

MARLEEN: Mmm. We zullen zien. *(kijkt Nol lang aan, alsof ze zijn toekomst taxeert)* Ik blijf hier even. Er moet toezicht komen.

NOL: Marleen... dit is een camping, geen instelling.

MARLEEN: Dat hangt van het personeel af.

DIRKJE: En van de gasten.

(Stilte. De spanning is komisch ongemakkelijk.)

NOL: *(flauw, moedeloos)* Ik ga wandelen. Misschien vind ik onderweg m'n gezag terug.

(Hij pakt zijn jas en vertrekt. De drie vrouwen blijven muissstil achter.)

DIRKJE: Ik geef 'm tien minuten. Dan verdwaalt hij in zijn eigen camping.

JULIA: Dan heeft hij eindelijk rust.

MARLEEN: Rust is overschat. Controle is beter.

DIRKJE: Daar verschillen wij in levensvisie. Ik vertrouw op chaos.

MARLEEN: *(na een korte stilte, onverwacht mild)* Wil er iemand koffie? *(precies dan pruttelt de machine één keer en begint te lopen)*

JULIA: Kijk nou.

MARLEEN: Een wonder. Of kortsluiting.

(Ze schenkt drie mokken in. De vrouwen gaan zitten rond de tafel. Een zeldzaam rustig moment.)

DIRKJE: Gezellig hoor. Drie vrouwen, één onzeker kopje koffie en een verdachte koffer. Wat kan er misgaan?

(Op dat moment rinkelt de telefoon — scherp, schel, dwingend. De vrouwen verstijven. Licht dimt langzaam, maar laat de tafel en de koffer zichtbaar.)

Scène 4 – De Koffer en de Stilte

(Decor: De receptie annex woonkamer. De drie vrouwen zitten nog aan tafel met hun koffie. De telefoon is net verstomd. Marleen staat langzaam op en pakt haar rollator alsof ze zich schrap zet.)

MARLEEN: Wie belt er nou op dit tijdstip? Mensen hebben toch ook hobby's?

DIRKJE: Roddelen is een hobby.

JULIA: Misschien was het belangrijk.

(De telefoon rinkelt opnieuw — één enkele, korte toon. Iedereen verstijft.)

DIRKJE: Aha. Dat is geen gewone beller. Dat is iemand met volharding.

(Marleen loopt vastbesloten naar de telefoon, zet haar rollator op de rem)

MARLEEN: Ik neem 'm wel. Jullie kiezen maar welke blik jullie opzetten: vriendelijk of schuldig. *(neemt op)* Camping De Rustende Kater, met Marleen... *(korte stilte)* ...Nee, hij is er niet. Hij wandelt zijn emoties. *(korte pauze; haar blik verandert langzaam)* O... O. Ja. Ik begrijp het.

(Ze hangt op. Blijft even staan. Keert zich dan naar de anderen.)

JULIA: Marleen? Wat is er?

MARLEEN: *(zacht)* Het was de huisarts.

DIRKJE: *(slikt)* Voor Nol?

MARLEEN: Voor... later. Hij wil dat Nol terugbelt.

(Een lange stilte. De drie vrouwen zeggen niets. Alleen de wind hoor je buiten. Dan, heel plotseling, bonkt de bruine koffer naast

de deur om. Alsof er iets in verschuift.)

DIRKJE: *(fluistert)* Oh, dat begint goed.

JULIA: Misschien stond hij niet goed.

DIRKJE: Of hij hééft een verhaal in zich.

(Marleen loopt met haar rollator naar de koffer toe. Blijft ervoor staan, niet zeker of ze hem wil aanraken.)

MARLEEN: Dit ding stond net nog stil.

JULIA: Misschien moet je 'm gewoon openen.

DIRKJE: Ja! Doe open! Straks zit Nol erin. Compact model.

MARLEEN: *(snauwt)* Dirkje!

(Ze bukt langzaam, pakt de handgreep — aarzelend — en tilt de koffer een paar centimeter op. Hij rammelt.)

DIRKJE: Aha! Bewijs! Er zit iets in dat leeft of loog.

JULIA: Marleen, voorzichtig.

(Marleen zet de koffer op tafel, klikt de sluitingen los — maar stopt net voor het openen.)

MARLEEN: Wat als het iets van... haar is?

DIRKJE: Welke haar? Zijn haar? Jouw haar? Mijn haar? We hebben allemaal haar.

JULIA: De moeder van Lotte.

(Marleen verstijft. Dirkje hapt even naar adem.)

DIRKJE: O. Dat haar.

MARLEEN: Ik... wacht. Nol moet hier zijn.

JULIA: Maar hij **is** er niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto